

prima instanță, jud.: O. Melniciuc
instanța de apel, jud.: N. Vascan, E. Clim, I. Cotruță

dosarul nr. 2r-371/2015

DECIZIE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de Eduard Afanasiev, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Eduard Afanasiev împotriva executorului judecătoresc Roman Talmaci și Artur Saruhanean cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2014, prin care au fost respinse cererile lui Eduard Afanasiev cu privire la emiterea unei decizii suplimentare

c o n s t a t ă

La 21 august 2012, Eduard Afanasiev a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Roman Talmaci și Artur Saruhanean cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc Roman Talmaci din 27 iulie 2012, prin care a fost dispusă încasarea de la Eduard Afanasiev, a cheltuielilor aferente executării titlului executoriu nr. 2-84 din 20 iunie 2007, eliberat în baza hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău privind încasarea de la Eduard Afanasiev în beneficiul lui Artur Saruhanean a datoriei în sumă de 86 030 lei, echivalentul a 7 000 dolari SUA, a sumei de 1207 lei, a cheltuielilor de judecată și a sumei de 2 380 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Eduard Afanasiev împotriva acțiunilor executorului judecătoresc Roman Talmaci cu privire la anularea încheierii din 27 iulie 2012, prin care a fost dispusă încasarea de la Eduard Afanasiev a cheltuielilor aferente executării titlului executoriu nr. 2-84 din 20 iunie 2007, eliberat în baza hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău privind încasarea de la Eduard Afanasiev în beneficiul lui Artur Saruhanean a datoriei în sumă de 86 030 lei, echivalentul a 7 000 dolari SUA, a sumei de 1 207 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și a sumei de 2 380 lei cu titlu de taxă de stat.

La 20 decembrie 2013, Eduard Afanasiev a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei hotărîri noi, prin care a admite cererea de chemare în judecată a lui Eduard Afanasiev împotriva acțiunilor executorului judecătoresc Roman Talmaci.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014, a fost respins ca neîntemeiat recursul declarat de către Eduard Afanasiev, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013.

La 08 mai 2014, Eduard Afanasiev a depus o cerere, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare, ținând cont de toate argumentele expuse în cererea de recurs.

În motivarea cererii de emitere a hotărârii suplimentare, Eduard Afanasiev a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014 nu este motivată, și anume, nu sunt indicate circumstanțele stabilite de instanță, nu au fost indicate probele în baza cărora s-a concluzionat de a respinge contestația recurentului Eduard Afanasiev privind anularea încheierii executorului judecătoresc Roman Talmaci nr. 12 din 27 iulie 2012 și motivele pentru care a fost respins recursul motivat din 20 februarie 2013.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Eduard Afanasiev de emitere a unei hotărâri suplimentare.

La 14 iulie 2014, recurentul Eduard Afanasiev a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii nominalizate și remiterea pricinii la rejudecare.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 septembrie 2014, a fost admis recursul declarat de către Eduard Afanasiev, a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 și a fost remisă pricina la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 07 octombrie 2014, Eduard Afanasiev a înaintat o cerere suplimentară, prin care a solicitat emiterea unei decizii suplimentare la cererea de recurs declarată de către Eduard Afanasiev împotriva hotărâri Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, indicând aceleași motive invocate în cererea privind emiterea unei decizii suplimentare din data de 08 mai 2014, prin care-și exprimă dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2014 au fost respinse cererile lui Eduard Afanasiev din 08 mai 2014 și 07 octombrie 2014, privind emiterea unei decizii suplimentare la cererea de recurs declarată de către Eduard Afanasiev împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013.

La 29 decembrie 2014, Eduard Afanasiev a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2014, solicitând admiterea recursului cu casarea încheierii recurate și restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului Eduard Afanasiev a indicat că, consideră încheierea recurată a fi una neîntemeiată, emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural, totodată invocând dezacordul cu soluția instanței de apel.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele cauzei denotă că, la 08 mai 2014, Eduard Afanasiev a depus o cerere, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare, ținând cont de toate argumentele expuse în cererea de recurs.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Eduard Afanasiev de emitere a unei hotărâri suplimentare.

La 14 iulie 2014, recurentul Eduard Afanasiev a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii nominalizate și remiterea pricinii la rejudecare.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 septembrie 2014, a fost admis recursul declarat de către Eduard Afanasiev, a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 și a fost remisă pricina la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 07 octombrie 2014, Eduard Afanasiev a înaintat o cerere suplimentară, prin care a solicitat emiterea unei decizii suplimentare la cererea de recurs declarată de către Eduard Afanasiev împotriva hotărâri Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, indicând aceleași motive invocate în cererea privind emiterea unei decizii suplimentare din data de 08 mai 2014, prin care-și exprimă dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2014 au fost respinse cererile lui Eduard Afanasiev din 08 mai 2014 și 07 octombrie 2014, privind emiterea unei decizii suplimentare la cererea de recurs declarată de către Eduard Afanasiev împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013.

Conform art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului, instanța de recurs constată că la 07 noiembrie 2014, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată prin prezentul recurs, iar, conform scrisorii din 02 decembrie 2014 încheierea a fost expediată în adresa lui Eduard Afanasiev, ultimul a recepționat încheierea la 08 decembrie 2014, fapt confirmat prin sigiliul aplicat pe plic, și de către ultimul în cererea de recurs.

Astfel, termenul de declarare a recursului a început să curgă la 08 decembrie 2014 și a încetat la 23 decembrie 2014.

Însă, recurentul Eduard Afanasiev, contrar prevederilor art. 425 CPC, la 29 decembrie 2014 a declarat cerere de recurs, cu depășirea termenului de 15 zile, ceea ce constituie temei în conformitate cu art. 427 lit. a) CPC de a respinge recursul.

Instanța de recurs menționează că, avînd în vedere că recurentul Eduard Afanasiev a declarat cererea de recurs cu depășirea termenului legal, de 15 zile, urmează a se respinge recursul declarat ca tardiv. Deoarece exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea, afară de cazul cînd legea dispune altfel sau cînd partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.

Totodată instanța de recurs constată cu certitudine că, recurentul Eduard Afanasiev a cunoscut despre pronunțarea încheierii recurate, a cunoscut termenul legal de contestare a încheierii, fapt confirmat prin însăși cererea de recurs a lui Eduard Afanasiev, în care a indicat că a recepționat la 08 decembrie 2014 încheierea recurată, însă contrar normelor legale, ultima nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, nu a invocat nici un motiv sau argument, care a stat la baza omiterii termenului legal și ar servi temei de repunere în termen.

Or, în conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

La materialele dosarului însă, nu se regăsesc motivele recurentului din care solicită repunerea în termen, care să confirme temeinicia omiterii termenului, în sensul art. 116 alin. (3) CPC, în favoarea repunerii în termen a recursului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ urmărind cu diligență derularea procesului său. Or, fiind persoană interesată în examinarea acestei cauze, urma să se intereseze care este soluția luată de instanța de judecată, fapt care denotă dispunerea cu rea-credință de drepturile procedurale.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a menționa și faptul că recurentul, cunoscând despre emiterea încheierii contestate, nu a luat măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În această ordine de idei este cert că depunând cererea de recurs împotriva încheierii peste termenul legal, recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Cu toate acestea, Eduard Afanasiev a declarat recurs la 29 decembrie 2014, adică în afara termenului legal, fără a indica motive întemeiate care ar justifica încălcarea acestui termen.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge ca tardiv recursul declarat de Eduard Afanasiev.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 427 lit. a) CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Eduard Afanasiev.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat